

110. výročí hrdinné smrti praporečníka roty Nazdar Karla Bezdíčka

100. výročí odhalení Bezdíčkova pomníku v Sezemicích

*Praporečník Karel Bezdíček
a praporec roty Nazdar*

V letošním roce si město Sezemice spolu se Sdružením československých dobrovolníků ve Francii 1914–1918 a 1939–1945 připomnělo významnou osobnost sezemické historie, legionáře a praporečníka slavné české roty Nazdar Karla Bezdíčka, který položil život v I. světové válce v boji za samostatný československý stát a za svobodu Francie. Padl 9. května 1915 na bojišti ve Francii u obcí La Targette a Neuville Saint Vaast.

Karel Bezdíček se narodil ve Vídni 27. ledna 1888. Oba rodiče Josef Petr a Marie Terezie (rozená Pánková) byli sezemičtí rodáci. Ve Vídni pobývali, jak bylo v té době běžné, za zkušenostmi a za prací. Ve stejném roce, kdy se jim narodil syn Karel, se vrátili do rodných Sezemic. Otec si po návratu z Vídně založil v Sezemicích krejčovskou živnost, matka se po absolvování babického kurzu v Praze stala porodní asistentkou a po několik desetiletí pomáhala na svět novorozencům ze Sezemic a okolí. V roce 1894 začal Karel chodit do první třídy pětileté obecné školy v Sezemicích. Po několikerém stěhování v Sezemicích se v roce 1895 Bezdíčkovi usadili v nájmu v domku čp. 93 na Velkém rynku (dnešním Husově náměstí).

Marie Bezdíčková se
synem Karlem v roce
1888

Dům Karlova dětství na dnešním Husově náměstí, foto
z pozdější doby – kolem roku 1920

Členové Tělocvičné jednoty Sokol v Sezemicích na přelomu
19. a 20. století, otec legionáře Karla Bezdíčka je muž
stojící zcela vlevo.

Zde strávil Karel školní léta. Školu absolvoval s výborným prospěchem a doporučením svého třídního učitele Jaroslava Svobody, aby pokračoval ve studiu. Tomu však okolnosti nepřály, a tak se Karel u otce vyučil krejčovskému řemeslu. V mládí vstoupil do sezemického Sokola, kde se účastnil cvičení jako žák a později jako dorostenec. Příkladem mu byli otec Josef a strýc Tomáš, kteří byli u toho, když byla v roce 1896 obnovena činnost Sokola v Sezemicích založeného zde v roce 1864.

V šestnácti letech se Karel po vzoru svých rodičů a v šlépějích svých starších sourozenců Jana a Terezie vypravil na zkušenou do Vídně. V roce 1905 navštívil Sezemice, odkud odejel do Německa, kde našel zaměstnání v Berlíně a v Kolíně nad Rýnem. Koncem léta roku 1907 uskutečnil svůj dávný plán a vycestoval do Londýna. V Londýně sehnal práci jen na krátkou dobu, a tak přesídlil do Brightonu, kde se mu podařilo zajistit si stálé pracovní místo. Po práci trávil čas v dělnickém klubu, kde se měl možnost setkávat s cizinci a rozšiřovat si svůj obzor, ale také se zdokonalit v jazyce.

V době Karlova pobytu v cizině, v roce 1908, se rodina Josefa Bezdíčka přestěhovala do svého vlastního domku v Sezemicích v čp. 137 v dnešní Bezdíčkově ulici. Zde provozoval Josef Bezdíček krejčovskou živnost a ve stáří včelařil na zahrádce při domku. V roce 1909 se Karel vrátil ze svého pobytu v Anglii do Sezemic do domku rodičů. Tady krátce před nástupem do povinné vojenské služby i po návratu z ní pomáhal otci s krejčováním.

Vojenskou službu v armádě Rakousko-Uherska nastoupil 1. října 1909. Svým přátelům se svěřil, že vojenskou službu do rakouské armády nastupuje jen proto, aby si navždy neuzavřel cestu z ciziny domů. Narukoval ke druhému praporu polních myslivců v italské oblasti jižního Tyrolska, kde strávil tři roky. Zde poznal, že mocnářství je domorodými Itálii stejně neoblíbené jako českými lidmi. Přestože ho služba v rakouské armádě netěšila, dosahoval skvělých výsledků ve střelbě i v taktických dovednostech. Prezenční službu ukončil v srpnu 1912 jako četař.

Rodiče Karla Bezdíčka (zcela vlevo)
před domkem čp. 137 s krejčovstvím v dnešní
Bezdíčkově ulici v roce 1908

Četař Karel Bezdíček
na konci prezenční služby
v roce 1912

Karlovi rodiče, sourozenci Julie, František a Terezie
a synovec Slávek na zahradě domku čp. 137
v roce 1915

Vojenská služba na tři roky přerušila naplňování Karlova snu projít svět a zdokonalit se v řemesle, aby si poté doma založil moderní krejčovský závod a zaopatřil rodiče. Po návratu z Tyrolska pobyl krátký čas v Sezemích a na podzim roku 1912 vyrazil do země, o níž byl přesvědčen, že je zemí svobody, do Francie. V té době nevěděl on ani rodiče Bezdíčkovi, že Karel naposledy kráčí zemí, za jejíž svobodu položí život.

Po příjezdu do Paříže našel Karel Bezdíček v krátké době zaměstnání. I proto, že se dorozuměl anglicky, německy a italsky, nalezl dobře placené místo hned v prvním velkém závodě, ve kterém se ucházel o místo. Díky své pílì, poctivosti, zručnosti a v neposlední řadě i díky zkušenostem, které získal v krejčovských dílnách za svého pobytu v Německu a Anglii, domohl se v Paříži pěkného postavení.

V Paříži, stejně jako ve všech místech, kde pracoval, navštěvoval odborné a vzdělávací kurzy. Za svého pobytu v Paříži se zapojil do krajanského života a nezapomínal na svou vlast. Stal se horlivým členem pařížského Sokola. Byl členem gymnastického družstva a spoluzakladatelem dramatického a tanečního odboru Sokola Paříž a v neposlední řadě i sokolským praporečníkem. V Sokole Paříž poznal svoji lásku, osmnáctiletou Marii Štěpánovou.

Průvod pařížského Sokola v Bretani 30. 5. 1914,
prapor Sokola nese Karel Bezdíček

Členové pařížského Sokola,
vesměs budoucí dobrovolníci roty Nazdar, Karel Bezdíček označen K

Po atentátu na arcivévodu a následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda d'Este, 28. června 1914, bylo zřejmé, že se schyluje k válečnému konfliktu. Atentát se stal formální záminkou k rozpoutání I. světové války.

V neděli 26. července, kdy byly v Rakousko-Uhersku vyvěšovány první mobilizační vyhlášky, se sešli členové Sokola Paříž a spolku Rovnost a demonstrovali před palácem rakousko-uherského velvyslanectví. Svými postoji zahájili zahájili Čechové odboj proti utlačovatelům svého národa. Postavili se na stranu Srbska a států Dohody proti Rakousko-Uhersku a Německu a ukázali Francouzům na čí straně stojí. Den 28. červenec 1914 se stal dnem vyhlášení války, toho dne vypršelo rakousko-uherské ultimátum srbské vládě. Ve Francii byla 2. srpna vyhlášena mobilizace.

Již na začátku války se začaly formovat ve Francii, Rusku a Srbsku první oddíly českých a slovenských dobrovolníků, složené z tamních krajanů, kteří se rozhodli bojovat na straně států Dohody proti Německu a Rakousko-Uhersku. Z jejich řad se tvořily první jednotky, zárodky budoucího československého vojska.

Významným centrem československého zahraničního odboje se stala Francie. Sjedenou Českou kolonií pařížskou, vybudovanou na členské základně krajanských spolků Sokol Paříž a Rovnost, bylo vydáno prohlášení, ve kterém pařížští Češi zavrhlí Rakousko-Uhersko a oznámili, že se dobrovolně hlásí do francouzské armády k boji za svobodu Francie a svého národa. Žádali, aby nebyli považováni za Rakušany a bylo s nimi jednáno jako s příslušníky přátelského národa. O cizincích však bylo rozhodnuto, že mohou být přijímáni jako dobrovolníci pouze do služeb ve francouzské Cizinecké legii (Légion étrangère) na dobu trvání války. Pro Čechy byl určen odvod na 22. srpna 1914. Toho dne se průvod českých dobrovolníků se sokolským a francouzským praporem vydal v doprovodu svých rodin k pařížské Invalidovně, kde byly zřízeny odvodní místnosti. Mezi první skupinou odvedených byl i budoucí praporečnick roty Nazdar Karel Bezdíček. Následujícího dne byl sraz odvedených na nákladním nádraží, u brány Gare d'Ivry, odkud byl vypraven zvláštní vlak do města Bayonne v jihozápadním cípu Francie. Zde bylo 250 českých dobrovolníků zařazeno 31. srpna 1914 do 1. roty praporu C, II. pochodového pluku 1. pluku Cizinecké legie. Velkou část české první roty tvořili sokolové a díky svému sokolskému pozdravu „nazdar“, kterým se často navzájem zdravili, přijala rota název rota Nazdar – Compagnie Nazdar. Mezi dobrovolníky začleněnými v rotě Nazdar byl i sezemický a pařížský sokol Karel Bezdíček, který byl zařazen do její 4. čety. Velitelem roty Nazdar se stal francouzský kapitán Marie Léon Joseph Sallé.

Dne 12. října 1914 po ukončení výcviku rota převzala svůj rotní praporec a dobrovolníci začlenění v rotě Nazdar složili slavnostní přísahu. Poté kapitán Sallé jmenoval Karla Bezdíčka praporečníkem roty slovy: „Ty jsi ten, který bude prapor nositi. Mám v tebe důvěru já i celá setnina, chraň ho!“

Dobrovolníci rotě Nazdar před odjezdem z Bayonne, Karel Bezdíček upředu vpravo s kyticí za pasem a praporem složeným ve stanovém plátnu

Karel Bezdíček v zákopu v Remeši

Smrt praporečníka Karla Bezdíčka a dobrovolníka Šíbala u zákopové sítě německých pozic Ouvrages blancs před Neuville Saint Vaast na kresbě legionáře Františka Kupky

Po ukončení taktického výcviku a ostrých polních střelb, dne 23. října 1914, se rota Nazdar spolu se svým praporem jako součást Ma-rocké divize přesunula na frontu v oblasti Champagne. Po bojích v okolí Remeše se na jaře 1915 divize přesunula do Artois. Zde připravovalo francouzské velení ofenzívu cílenou na prolomení německé linie.

Dne 9. května 1915 se rota Nazdar účastnila v první linii krvavých bojů u Neuville Saint Vaast a La Targette v bitvě u Arrasu. Přes obrovské ztráty postupem přes německé linie se podařilo dobýt cílovou kótu 140 na hřebenu Falaise de Vimy. K udržení dosažených pozic bylo třeba doplnění útočících jednotek o nové vojáky a střelivo. Bez uvedeného doplnění byly francouzské jednotky nuceny ustoupit na svah dobyté kóty 140. V útoku na strategickou kótu padlo z rotě Nazdar 42 českých dobrovolníků a 133 jich bylo zraněno. Mezi těmi, kteří položili životy za svobodu Francie a budoucího Československa, byl i praporečnick rotě Nazdar Karel Bezdíček ze Sezemic, který prapor opatroval i v okamžicích své hrdinné smrti. Přířímým svědkem smrti Karla Bezdíčka byl Antonín Kirchner (padl později u Amiens). Zhlédl při útoku Karla Bezdíčka v okamžiku, když u La Targette útočil bodákem, kdy byl zasažen střelou a zhroutil se do německého zákopu. Za svou statečnost a bojové nasazení si čeští dobrovolníci získali obdiv svých velitelů i celé Francie. Přezijší dobrovolníci původní rotě Nazdar se následně účastnili řady bojových akcí a v roce 1918 byli zařazeni do československého vojska ve Francii.

Připomínkou rotě Nazdar a jejího praporečnicka Karla Bezdíčka je Bezdíčkův pomník odhalený před sto lety v Sezemicích, 10. května 1925. Pomník od sochaře J. Samka odhalila místní jednota Československé obce legionářské za podpory města Sezemic, Tělocvičné jednoty Sokol Sezemice a řady spolků a státních institucí. Pomník znázorňuje Karla Bezdíčka ve stejnokroji francouzského vojáka s puškou a praporem v okamžiku jeho hrdinné smrti v bitvě u Arrasu.

Slavnostnímu odhalení pomníku bylo přítomno nevídané množství hostů z řad zástupců armády, úřadů a spolků, včetně zástupů občanů Sezemic a návštěvníků z širokého okolí. Pana prezidenta na pietní slavnosti zastupoval přednosta jeho vojenské kanceláře major generálního štábu Tomáš Plch, přítomen byl ministr národní obrany František Udržal (rodák z Dolní Rovně), zastoupeno bylo i ministerstvo zahraničních věcí. Za Francii byli přítomni francouzský vyslanec v Praze Fernand Couget, členové francouzské vojenské mise v čele s náčelníkem generálem Louis-Eugene Faucherem a dalším početným doprovodem. Z vojenských kruhů byli přítomni zemský vojenský velitel s pobočníky generál Jan Syrový, náčelník vojenské kanceláře prezidenta republiky generál Stanislav Čečka, přednosta ministerstva národní obrany generál Weinerek a mnoho dalších. Přítomen byl spolubojovník Karla Bezdíčka Jindřich Holeček a dále zástupci bezpočtu vojenských jednotek, legionářských a sokolských jednot. Slavnosti se účastnila čestná setnina pardubického železničního pluku s hudbou, ze sezemických korporací a spolků – Sokol Sezemice, SK Sezemice, DTJ Sezemice, Sbor dobrovolných hasičů v Sezemicích a další. Pozvání byli staří rodiče Karla Bezdíčka, kteří byli předmětem všeobecné pozornosti. Slavnostní řeč pronesli generál Syrový, ministr Udržal, poslanec Netolický, Karlův spolubojovník Holeček, profesor pardubické reálky ze Sezemic Arnošt Bareš a další. Na závěr slavnosti převzal pomník do ochrany jménem obce starosta Sezemic Václav Procházka.

Sdružením bývalých československých dobrovolníků 1914–1918 byl odhalen 9. května 1925 u příležitosti 10. výročí bitvy rotě Nazdar u Arrasu památník rotě Nazdar ve Francii, u La Targette. Je na něm nápis: „Ils ont choisi de mourir pour la liberté.“ – „Rozhodli se zemřít za svobodu.“

Z odhalení pomníku Karlu Bezdíčkovi v Sezemicích 10. 5. 1925

Pomník rotě Nazdar odhalený 10. 5. 1925 u La Targette

Zakopávání pomníku Karla Bezdíčka v roce 1940 a jeho opětné vyzdvížení a znovuoedhalení v roce 1945

Za okupace Československa 28. června 1940 přišel rozkaz pomník praporečnicka roty Nazdar Karla Bezdíčka odstranit a zničit. Příkazu bylo vyhověno po našem – bronzová plaketa darovaná Československou obcí legionářskou byla sejmuta a uschována u bratra starosty Sokola v Sezemích Josefa Bukovského. Pomník byl podkopán a jáma vyložena dehtovým papírem. I pomník byl obalen dehtovým papírem a šetrně spuštěn na místě samém do jámy 2–3 m hluboké. V místě, kde byl pomník zakopán, se v roce 1945 otáčel tank, který ve směru od Pardubic na Holice omylem zabořil do dnešní Bezdíčkovy ulice. Tank se zde zabořil a trvalo značnou dobu, než se mu podařilo vyhrabat z rozměklého terénu a odjet. Obyvatelům Sezemí, kteří věděli, že se tank proháněl po úkrytu Bezdíčkova pomníku, zatrnulo. Při odkrývání pomníku tak měli mnozí obavy, zda těžká vojenská technika pomník nezničila. Po odkrytí a vyzdvížení pomníku bylo zřejmé, že pomník zůstal téměř nepoškozen. A tak před 80 lety, v den výročí vzniku samostatného československého státu 28. října 1945, proběhlo v Sezemích slavnostní znovuoedhalení pomníku praporečnicka roty Nazdar Karla Bezdíčka. Pietní akt připomínající praporečnicka roty Nazdar Karla Bezdíčka a 100. výročí odhalení jeho pomníku se konal v Sezemích 17. května 2025 za účasti vedení města a hostů z řad vojenských, státních a společenských institucí.

80 let od konce II. světové války

I. světová válka trvala čtyři roky a vyžádala si 10 milionů životů vojáků a 7 milionů životů civilních obyvatel. Bojů v I. světové válce se zúčastnil milion českých vojáků, z nichž 290 tisíc padlo.

Ti, kdo přežili hrůzy I. světové války, doufali, že byla válkou poslední. Bohužel, svět lidí se nepoučil a o dvacet let později byla rozpoutána neméně strašná II. světová válka. Trvala plných šest let a bojovalo v ní 110 milionů vojáků, z nichž 25 milionů položilo život. Civilní oběti představují více než 45 milionů, včetně 6 milionů obětí židovského holokaustu. Podle poválečných statistik činil počet obětí nacismu z Československé republiky 350 tisíc lidí.

Vedle desetitisíců Čechů a Slováků, kteří umírali za svobodu naší vlasti, padlo při osvobození Československa 140 tisíc vojáků Rudé armády, která dorazila do Sezemí 10. května 1945, desítky tisíc Rumunů, kteří bojovali na straně Spojenců od srpna 1944 a spolu se sovětskými vojsky osvobozovali část Moravy, více než tisíc Poláků, kteří pomáhali osvobodit severní Čechy, stovky vojáků americké armády, Belgičané, kteří přišli s americkou armádou a osvobozovali naši zemi ze západní strany, ale i příslušníci dalších národů, kteří bojovali v 1. československém armádním sboru a v odbojových a partyzánských skupinách.

Mezi těmi, kteří za naši svobodu zaplatili tím nejcennějším, byla i řada rodáků a občanů Sezemí. Na deskách Památníku obětem válek v Sezemích je 88 jmen občanů Sezemí, kteří položili život v I. světové válce, a 27 jmen občanů Sezemí, kteří položili život ve II. světové válce. Byli mezi nimi účastníci domácího a zahraničního odboje a osoby židovské národnosti – oběti holokaustu.

Významnými sezemickými osobnostmi protifašistického odboje byli Alfréd Bartoš, vysazený na území protektorátu Čechy a Morava jako velitel zpravodajských skupin parašutistů „Silver A“ a „Silver B“ a divizní generál František Horáček, který za I. světové války bojoval ve Francii u Terronu a Vouziers a po okupaci v roce 1939 působil jako jeden z vedoucích představitelů odbojové organizace Obrana národa. Za svou odbojovou činnost zaplatili životy Alfréd Bartoš se svojí matkou Antonií Bartošovou a řadou příbuzných, František Horáček, Josef Horák, Bohumil Horák, Oldřich Rozinek, Bedřich Schejbal, Arnošt Štěgl, František Mandys, Josef Kosina, Bohumil Koubek a JUDr. Karel Kerzel.

Na straně Spojenců bojovali sezemičtí poručíci Josef Šimůnek a Jiří Valenta, kteří se účastnili těžkých bojů v řadách francouzské armády a po spojenecké invazi v roce 1944 bojovali u francouzského přístavu Dunkerque. V sestavě 1. československé samostatné obrněné brigády dále bojoval četař Ondřej Škorvaga, který byl v říjnu 1944 v boji u Dunkerque vážně zraněn, a sezemičtí občané Oldřich Ševčík a Jan Palonci.

Ve věznicích a koncentračních táborech strádali za svou odbojovou činnost šéfredaktor ČTK prof. Arnošt Bareš, František Marek, Antonín Pokorný, Josef Richter, Václav Skala a řada dalších.

V koncentračním táboře v Osvětimi byli zavražděni sezemičtí židé – Anna Szkutková, manželé Pickovi, tříčlenné rodiny Ostrých a Löblova a čtyřčlenná rodina Poláčkova.

Začátkem května roku 1945 začaly Sezemíci procházet nekonečné řady německé armády ustupující před blížící se Rudou armádou. Z našeho města odešla německá posádka 7. května. Pouze v továrně Leona zůstal německý strážní oddíl. Dne 10. května ráno se ve městě objevila sovětská hlídka následovaná kolonami Rudé armády přijíždějícími po silnicích od Rokytne a od Časů směrem na Pardubice.

Téhož dne večer se konala před radnicí mohutná manifestace, na které se představil nový správní orgán města, čtyřladvacetičlenný místní národní výbor, který spravoval město až do 22. června 1945.

Z generace, která zažila válku, zbylo po 80 letech od ukončení války již jen málo pamětníků. Přesto je i dnes potřeba připomínat, jaké utrpení a kolik ztracených životů válka přinesla. Město Sezemice tak učinilo pietním aktem.

M. Balcar

Minitaneční

PÁNOVÉ, ZADEJTE SE!

Tato věta z mých úst zazněla v **30. ročníku kurzu společenského tance a společenského chování „Minitanečních“**, během tanečních lekcí nescíselněkrát. Slečny a mladí pánové z osmých tříd základní školy se ve společenském oblečení během sedmi lekcí učili základům společenského chování a základům tanců, od mazurky, přes country, až po klasiku, kterou je polka, valčík, waltz, čača, jive, slowrock. Letošní ročník navštěvovalo 42 dívek a chlapců.

Celý kurz uzavírala závěrečná prodloužená, pro rodiče v neděli 25. května za jejich velké účasti, také veřejnosti a dalších hostů. Absolventi kurzu sklídili zasloužený potlesk za předvedené tance. K programu patřilo garde pro rodiče, taneční soutěž absolventů, společenské hry a taneční ukázka. Večer měl skvělou atmosféru.

Jedná se o společenskou akci s dlouhou tradicí, kterou společně se základní školou a městem Sezemice pořádáme a běží 30 let nepřerušeně. Před lety mě oslovil p. Pepa Jeník, když jsem tento kurz pro mládež pořádala v Holicích a jezdily tam jeho dcery. Velmi se mu tato akce líbila, domluvili jsme se, tak vznikla tato spolupráce. Pepa byl velmi společenský člověk, měl rád i tanec a několik let se podílel jako člen sdružení a rodičů přátel školy na organizaci kurzu. Po něm převzala organizaci kurzu p. učitelka Jana Mizerová, tehdy ještě Plecháčková. Poslední roky za školu spolupracuji s p. učitelkou Lucíí Dlouhou, která neopomene i výzdobu sálu. Spolupráce s nimi vždy byla a je výborná. Lucie si ale letos i zatančila jako maminka při garde. S tanečními lekcemi jsme začínali v tělocvičně základní školy, ale díky vstřícnosti a podpory města Sezemice již několik let tančíme v Sezemickém domě, kde je vhodné kulturní prostředí. Děkuji všem za podporu této akce, i mým tanečnickům, a věřím, že má velký význam ve vzdělávání mladých lidí. Nemohu opomenout Honzu Kašpara, který neúnavně připravuje sál, nejen pro nás, ale také pro všechny akce. Jsem velmi potěšena velkým zájmem mladých lidí a věřím, že získané znalosti ve společnosti zůročí. Těší mě i kladné ohlasy rodičů i tanečníků.

Mým cílem je zachováním kvalitní výuky i úrovně těchto společenských akcí. Více informací na: www.tanecniholicich.cz. Přeji všem lehký krok, pevné zdraví a ať nás tanec baví.

*Hana Fleková
profesionální lektorka tance*

Sezemičtí zahrádkáři

ZAHRÁDKÁŘSKÝ VÝLET DO NERATOVA

V letošním roce si sezemičtí zahrádkáři naplánovali výlet do Neratova v Orlických horách. Předem jsme si domluvili prohlídku místního pivovaru, kde se vaří pivo Prorok, a také prohlídku místního velmi známého poutního kostela, známého tím, že má prosklenou střechu a stal se z něj velmi vyhledávaný cíl pro návštěvníky jak od nás tak i ze zahraničí.

Ze Sezemic jsme vyrazili 10. května 2025 v 8.30 hodin. Cesta velmi rychle ubíhala a díky skvělým řidičům - našim členům Františku Plačkoví, Tomáši Cinkánovi a Ivě Ježkové jsme do cíle dorazili včas a v bezpečí. Za celý výlet jim patří velké poděkování.

V pivovaru nás provedl místní sládek Dominik Malík. Při poutavém vyprávění jsme měli možnost ochutnat z osmi druhů pív, které se zde vaří. Svého pivního favorita si pak všichni mohli zakoupit v pivní prodejně i na cestu domů.

Ještě před prohlídkou kostela jsme si domluvili oběd v místní jídelně, která připravuje obědy pro celou komunitu zaměstnanců a obyvatel Neratova. Spolek Neratov, jak se komunita jmenuje, zaměstnává v chráněných dílnách lidi s postižením a stal se tak významným společenstvem lidí, kteří zde našli nový domov a spojili s Neratovem i svou budoucnost.

V místním poutním kostele Nanebevzetí Panny Marie nás přivítal farář mons. Josef Suchár, který nám přitažlivou formou povyprávěl o historii, současnosti a blízké budoucnosti kostela. Byli jsme všichni z jeho vyprávění nadšeni a všem vřele doporučuji si vyprávění o tomto místě při plánované návštěvě objednat předem, protože by byla škoda ho navštívit bez komentované prohlídky. Více se o kostele můžete dočíst zde: <https://www.neratov.cz/navstivte-neratov/pro-poutniky/kostel/> Nám už poté zbyl čas jen na pár společných fotek a hurá domů. I díky počasí, které nám přálo, se výlet skvěle vydařil a už vymýšlíme, kam vyrazíme příště.

*Za sezemické zahrádkáře vás zdraví
předseda místní organizace Martin Srazil*

Děkujeme, blahopřejeme...

- * Paní **Jaroslava Brettlerová** děkuje komisi pro občanské záležitosti a starostovi města Martinu Staňkovi za blahopřání k 92. narozeninám.
- * Paní **Krejzlíková** by ráda poděkovala touto cestou nálezkyni její peněženky, která ji vrátila šťastné majitelce.
- * **Manželé Marešovi** srdečně děkují starostovi města, panu Martinovi Staňkovi a členkám komise pro občanské záležitosti paní Karlové a paní Krejčíkové za přání, květinové dary a dárky.
- * **Manželé Bernardovi** děkují komisi pro občanské záležitosti a panu místostarostovi města panu Ladislavu Kubizňákovi za přání a dary k diamantové svatbě.
- * Paní **Marie Sedlářiková** děkuje touto cestou městu Sezemice, panu starostovi a komisi pro občanské záležitosti za milé přání a dárek k 92. narozeninám.

Petr Zikmund

Sezemické kluby a spolky jsou většinou zaměřené na sport a další volnočasovou činnost. Historií se zabývají pouze v souvislosti s rokem svého vzniku. Je mezi nimi ale jedna výjimka. Tou je Občanské sdružení čs. dobrovolníků ve Francii 1914-1918 a 1939-1945. Události obou světových válek by určitě neměly upadnout v zapomnění. Nejen o tom bude 5 otázek pro předsedu sdružení pana Petra Zikmunda.

» **Kdy sdružení vzniklo a kolik má v současnosti členů?**

Sdružení vzniklo po pozvání tehdejšího předsedy pařížského sdružení profesora Fišery (byl to Čech žijící ve Francii a tehdy i předseda „Občanského sdružení československých dobrovolníků ve Francii“). A ve spolupráci s bývalým starostou Sezemic Bohuslavem Kopeckým vznikla na začátku 90. let pobočka tohoto sdružení v Sezemicích.

V roce 2013 bylo v Sezemicích ustanoveno samostatné „Občanské sdružení československých dobrovolníků ve Francii 1914-1918 a 1939-1945“, jejímž předsedou se tehdy stal Bohuslav Kopecký. V současné době má sdružení 10 členů.

» **Co patří mezi hlavní činnosti sdružení?**

Připomínání si všech hrdinů jak první, tak druhé světové války, kteří se zasloužili o vznik samostatného Československého státu. Z tohoto důvodu se toto sdružení zúčastňuje všech pietních akcí v České republice a ve Francii – uvádím především jarní návštěvu Francie, kde se zúčastňuje pietních akcí k druhé světové válce, jak v Dunkerque, tak i ve Wormhoutu, kde byla 9. května 1945 přijata českým generálem Aloisem Liškou kapitulace od zarytého německého nacisty generála Friedricha Frisiuse. Jen pro úplnost uvádím, že od září 1944 do 9. května 1945 tam 4,5 tisíce československých vojáků za velení generála Lišky drželo v šachu skoro 15ti tisícovou

německou armádu a znemožnilo ji tak zapojit se do bojů proti spojeneckým armádám.

Dalším pietním místem ve Francii, spojeným s 1. světovou válkou, je bojiště La Targette poblíž městečka Neuville-Saint-Vaast a města Arrasu. Zde 9. května 1915 byla velká bitva, které se zúčastnila československá Rota Nazdar, která zde defacto po krvavých bojích a spoustě padlých členů zanikla. Mezi přední osobnosti této Roty Nazdar patřil sezemický rodák Karel Bezdíček, jenž byl i jejím praporečníkem. Karel Bezdíček 9. května 1915 tuto krvavou bitvu nepřežil. Z tohoto důvodu nemůžeme zapomenout na všechny bojovníky Roty Nazdar a předně na sezemického rodáka Karla Bezdíčka.

Mimo zahraniční pietní místa navštěvujeme pietní místa v okolí Sezemic, jak spojená s 1. sv. válkou tak i s 2. sv. válkou, a to hlavně pietní vzpomínku v Ležákách, pietní místo Zámeček a Larischovu vilu v Pardubicích. Dále pomník Jiřího Potůčka – rádio-telegrafisty paravýsadku Silver A. A uctění památky v jeho rodišti Břasy u Plzně. Také u památníku Alfréda Bartoše v Sezemicích. V samozřejmosti je uctění významného dne 28. října vzniku samostatného Československého státu a uctění úmrtí T.G. Masaryka u jeho hrobu v Lánech u Prahy. Nedílnou součástí těchto piet je položení květin u pomníku Karla Bezdíčka v Sezemicích.

» **Vím, že máte partnera ve Francii. Kdo to je a jak vypadá vaše spolupráce?**

Ve Francii je naším hlavním partnerem „Sdružení Československých dobrovolníků ve Francii“, jejímž představitelem v současné době je předseda Pavel Lešák. Dále máme dobré vztahy se starostou města Neuville-Saint-Vaast – Jean-Pierre Puchois, který je partnerským městem města Sezemic. V současné době se začíná velice dobře rozvíjet i spolupráce se starostou města Wormhout – David Calcoen, který má velký zájem v dané záležitosti spolupracovat.

» **Může se člověk přidat do vašich řad, přibíráte nové členy?**

Naše sdružení je otevřené, tudíž každý, který projeví zájem a bude se v dané záležitosti angažovat, je vítán.

» **Jaké akce máte v letošním roce za sebou a co vás ještě čeká?**

Mezi nejbližší akce patří 3. června pietní akt Zámeček, 22. června Ležáky, 23. června pietní akt u pomníku Jiřího Potůčka a 12. července pietní akt v Břasech u Plzně.

A se závěrem roku si připomínáme samozřejmě 28. října v Pardubicích na náměstí Legií u pomníku T.G. Masaryka.

Můžeme být právem hrdí na všechny české vlastence, kteří bojovali za naši zemi a projevili neuvěřitelnou statečnost v pro nás nepředstavitelných podmínkách světových válek. Je dobře, že si jejich odkaz a jejich hrdinské činy stále připomínáme.

Děkuji za rozhovor i za to, co děláte.

Barbora Krejčíková

BYLINKY A ZDRAVÍ

Černý bez neboli bezinka

Poznejte čarovnou bylinu...

Pokud jste si v posledních dnech udělali výlet do přírody, jistě jste zaznamenali, že právě nyní kvetou bezové keře. Ty na sebe již z dálky upozorňují bělavým květenstvím tvořeným drobnými kvítky s nezářivou vůní. I v těch nejmenších kvítkách se však může ukrývat ta největší síla.

Bezinka je v České republice velice rozšířenou rostlinou, která v podobě keře či stromu dorůstá do výšky až šesti metrů. Na černý bez u nás můžete nejčastěji narazit na okrajích lesů, na pasekách, podél cest, ale i v zahradách.

Chutná, voní, léčí

Černý bez je velice oblíbenou surovinou v potravinářském průmyslu, kde je šťáva z tmavě rudých plodů využívána jako barvivo. Slouží také pro výrobu alkoholických nápojů. Připravují se z ní také kompoty, sirupy a marmelády. Při konzumaci černého bezu je ovšem na místě jistá opatrnost – je potřeba myslet na to, že jeho plody jsou jedovaté. Před jejich konzumací je proto nutné plody tepelně zpracovat, což jed neutralizuje. Všechny části rostliny mají léčivé účinky a v minulosti se využívaly pro léčbu všeho možného. Výhonky byly používány při mírnění bolesti bolavých zubů, mladé lístky při léčbě popálenin a prášek z listů se zastavoval krvácení.

Dnes se bez využívá především pro přípravu šťáv a likérů, to ovšem neznamená, že nemůžeme jeho léčivé účinky využívat. Květy černého bezu je možné využívat ke snižování vysoké teploty. Bez totiž podporuje pocení. Zároveň je dobrým pomocníkem při neuralgických potížích, jako je zánět trojklanného nervu, migrénách, bolestech páteře či ischiatických bolestech.

Při teplotách i problémech s ledvinami

Díky vysokému obsahu flavonoidů je bezinka skvělým prostředkem, jak zvyšovat elasticitu cév. Je tedy vhodné ji užívat při křečových žilách či hemoroidech. Čaj připravený z plodů bezu dokáže čistit krev, zažívací orgány a ledviny.

Právě pro ledviny je bezinka vysoce přínosnou bylinkou. Díky podpoře vylučování vody z těla pomáhá při jejich léčbě a podpoře činnosti. Pomáhá také při vodnatosti a zánětech jater. Z bezinek je možné připravovat také koupele, které jsou vhodné při léčbě dny a revmatismu. Lísty a květy černého bezu lze navíc přikládat na vředy, vyrážky a zanícené rány.

Sušené i v alkoholu

Květy černého bezu je dobré sušit ve stínu. Nasušený bezový květ se využívá pro přípravu nálevů, které je vhodné podávat při nachlazení a kašli a také během pocení. Výluhem z bezových květů lze také léčit pleť trpící akné. Bezové čaje podávejte také při zánětech močových cest, při nadýmání a nervových zánětech.

Dobré je mít po ruce také tinkturu, tedy drcené listy naložené v alkoholu. Nechte je macerovat přibližně měsíc a následně vzniklé mazivo použijte zevně na bolavé klouby či unavené svalstvo.

Nebojte se však bezinku pustit do své kuchyně a připravovat z ní nejrůznější dobroty. Tou neznámější je bezinkový sirup, který je skvělým letním osvěžením. Stačí jen svařit bezové květy a následně přidat cukr a citron. Výborná je také marmeláda z černého bezu. K její přípravě se využívají plody, které se rozvaří, následně se do nich vmíchá cukr, citronová šťáva a zahušťovadlo. Poté se vzniklá směs plní do sklenic a steriluje.

Zdroj: <https://www.naturway.cz/>

Sport

Sportovně střelecký klub Sezemice

Vážení čtenáři,

s jistotou vám můžeme sdělit, že náš střelecký klub i město Sezemice čeká významná světová sportovní událost. Mezinárodní federací IAU nám bylo přiděleno pořadatelsství Světového poháru ve sportovní kuši na 30 metrů. Ve dnech 4. – 5. července 2025 přivítáme nejlepší světové střelce v této disciplíně. Je to pro nás obrovská čest a zároveň i velká zodpovědnost, aby bylo vše na nejvyšší úrovni. Jelikož má tato disciplína specifické parametry, které vyžadují určité úpravy střeleckého zařízení, dochází k velké přestavbě stávající venkovní střelnice – její modernizace a celkové úpravě okolí naší střelnice. Tímto děkujeme všem (raději nebudeme jmenovat, abychom na někoho nezapomněli), kteří přikládají ruce k dílu, věnují svůj drahocenný volný čas brigádám a podílejí se na celkové přípravě této akce. Bez vás by to nešlo!

I přes tyto velké přípravy úspěšně pokračuje závodní činnost dle daného sportovního kalendáře. První malorážkový závod „**Memoriál J. Březiny**“ SM 60 ran vlez se konal 19. 4. 2025. Za náš klub jsme obsadili jen kategorii ženy – dorost. Čtvrté místo si vystřílela S. Kišáková, páté L. Valenta. Dále pak P. R. Tobišková, J. Gregor, O. Varečka, F. Malinský. V pořadí druhý závod „**Sezemická třicítka**“ se opět odstřílel na domovské půdě ve svátečním dni 1. 5. 2025. Bohužel se pistolové disciplíny SP 30+30 ran (sportovní pistole 30 ran na pevný terč + 30 ran na otočný terč) mohlo z kapacitních i technických důvodů zúčastnit jen 20 závodníků. V mužích byl osmý J. Patříčný. V ženách – dorostu obsadila čtvrtou příčku S. Kišáková, pátou P. Ivančáková, šestou O. Keřková. Někdy se stává, že se v jednom dni koná více závodů. A to se stalo 10. 5. 2025. Naši pistoláři J. Patříčný, P. Ivančáková a O. Keřková odjeli do Pardubic na „Jarní cenu“ SP 5+30 ran. Na hradecké střelnici si puškaři odstříleli „**Memoriál dr. P. Rýdla**“ LM-SM 60 ran. Stříbrnou medaili si odvezli L. Valenta a P. R. Tobišková. Bronzovou obdržel F. Jozíf. Na páté příčce se usadila S. Kišáková, na šesté J. Gregor a na sedmé F. Malinský. V Ostravě má náš dorost za sebou už odstřílená dvě kola Českého poháru mládeže. A co dělají naši nejmladší ležáci? Stále pilně trénují a připravují se na nové soutěžní výzvy. Ve spolupráci s hradeckým střeleckým klubem

byly pro naše a hradecké děti připraveny dva „přátelské“ závody. Ve dnech 21. 5. a 4. 6. 2025 se uskutečnilo „**Velké sezemicko-třebešské klání**“ v disciplíně VzPu 30 ran vleže. Po sečtení výsledků z obou kol se ve společné kategorii nejlépe umístil F. Malinský na 3. místě, 5. místo K. Donthová, 6. místo Jan Braborec, hned za ním skončil T. Brunclík, T. Musilová, K. Pacholíková a závěr výsledkové listiny obsadil Jindřich Braborec.

Kvapem se přiblíží čas prázdnin a dovolených. Všem přejeme krásné a pohodové léto.

L. Čiháková
ČSS, z.s. SSK Sezemice

Kanoistický klub Prosport Sezemice

Kanoistická sezóna je v plném proudu a závodníci z Prosportu Sezemice mají za sebou již několik důležitých závodů.

První letošní poměrování sil proběhlo poslední dubnový víkend v Račicích. V sobotu se závodilo na trati dlouhé 2 km a startovalo se intervalově. V neděli závodníci čekali čtyřkilák s hromadným startem. Zadařilo se zejména mladším žákům. **Vítek Krejčí** na obou tratích získal zlaté medaile, **Viktor Mohaupt** na obou tratích stříbro.

Ve čtvrtku 1. května vyrazili naši mladší závodníci na první letošní Český pohár benjamíneků. Již 43. Memoriál Dr. Karla Popela se tradičně konal na Vltavě u loděnice KVS Praha. Benjamínci a žáci zde závodili na trati dlouhé 1700 m. Podařilo se vybojovat následující umístění: **Anička Malá** (trať 3400m) – 4. místo, **Eliška Malá** – 15. místo, **Matouš Procházka** – 2. místo, **Vítek Krejčí** – 1. místo, **Jan Moravec** – 1. místo, **Štěpán Koubek** – 6. místo.

V sobotu 3. května se závodníci přesunuli do Chomutova na Kamenecové jezero, kde proběhl další závod Českého poháru benjamíneků. Tentokrát se poměřovaly síly na trati dlouhé 500 m. Závodníkům se opět dařilo: **Štěpán Koubek** – 2. místo, **Matouš Procházka** – 3. místo, **Vítek Krejčí** – 1. místo, **Viktor Mohaupt** – 3. místo.

Ve čtvrtku 8. května se v Nymburce konal další Český pohár benjamíneků a zároveň také první závod Labsko – orlického poháru. Závodilo se na tratích 200 a 500 m. Celkem 7 závodníků vybojovalo 6 cenných kovů. **Štěpán Koubek** MK1 200 m 3. místo, **Eliška Malá** MK1 500 m 5. místo ve finále B, **Matouš Procházka** MC1 200 m 3. místo, **Anička Malá** C1 500 m 4. místo, **Vítek Krejčí** MC1 500 m 1. místo, C2 500 m s **Vikem** 2. místo, **Viky Mohaupt** MC1 500 m 2. místo, C2 500 m s **Vítkem** 2. místo, **Honzík Moravec** C1 500 m 2. místo.

V sobotu 11. května se na Eliščině nábřeží v Hradci Králové konal již 89. ročník tradičního Hradeckého kilometru. O cenné kovy se ucházeli závodníci z celkem 11 oddílů. Zároveň se jednalo o druhý závod Labsko – orlického poháru. Na náplavce před sokolovnou se za slunečného počasí závodilo na tratích 200 a 500 m. O medaile se zasloužili: **Štěpán Koubek** MK1 500 m i 200 m 3. místo, 200 m K2 500 m i 200 m 2. místo, **Matouš Procházka** MC1 500 m 1. místo, 200 m 2. místo, **Vítek Krejčí** C2 500 m i 200 m s **Vikem Mohauptem** 2. místo, C1 200 m 3. místo, **Honzík Moravec** C1 500 m 3. místo.

Třetí květnový víkend se naši závodníci vypravili na Pastvinskou přehradu. Počasí nám bohužel vůbec nepřálo a celý víkend byl ve znamení velké zimy a deště. V sobotu 17. 5. se konal ČP benjamíneků. Na tratích 200 m a 2 000 m závodili kategorie benjamíneků a žáků. Podařilo se vybojovat 6 zlatých medailí (**Honzík Moravec** 200 m i 2 km, **Vítek Krejčí** 200 m i 2 km, společně C2 200 m, **Matouš Procházka** na C2 200 m spolu s **Denisou Břízovou** ze Žamberka). Teplotu vody si na vlastní kůži vyzkoušeli **Matouš Procházka** a **Miša Hubíková**, kteří nedobrovolně absolvovali koupel v přehradě. V neděli 18. 5. se

zde konal další závod Labsko – orlického poháru. Tentokrát závodily všechny věkové kategorie na 500 m, 2 a 4 km a podařilo se vybojovat 10 cenných kovů. Získali jsme 1 zlatou medaili (**Klárka Čmejlová**), 4 stříbrné (**Klárka Čmejlová**, **Honzík Moravec**, **Máťa Krejčí**, **Mára Půlpán**) a 5 bronzových (**Honzík Moravec**, **Vítek Krejčí**, **Anička Malá**, **Štěpán Koubek**, **Marek Půlpán**). Úplně první závody zde absolvoval náš nový benjamínek **Martin Setnička**. I přes nepřízeň počasí vybojoval na singlu 8. místo a na deblu spolu se **Štěpánem Koubkem** dojeli čtvrtí. Velkou odvahu prokázaly i naše dvě nejmenší benjamínky **Lili Havlová** a **Miša Hubíková**, které nevzdaly závod ani přes vytrvalý déšť, vítr a zimu. Miša si odvezla cenu za nejmladší závodnici.

Letošní první porovnání na krátké tratě proběhlo v Račicích v rámci II. Českého poháru mládeže ve dnech 30. 5. – 1. 6. 2025. Ve velké konkurenci se povedlo prosadit kanoistce **Klárce Čmejlové**, která na trati 200 m vybojovala stříbro. Kanoista **Vítek Krejčí** mezi Čechy nenalezl konkurenci a na trati 500 i 1 000 m skočil jen kousek za slovenským kanoistou Stacovem, který ale do českého bodování nespadá, tudíž si Vítek z Račic odváží dvě zlaté medaile. Gratulujeme!

Za Prosport Sezemice Martina Dumková

TJ Spartak Sezemice

Vážení Sezemáci,

především vy, kteří se zajímáte o místní sport, rádi bychom vám představili změny v našem fotbalovém oddílu Spartaku Sezemice, a především pak naše plány do budoucna. V únoru jsme na oddílové schůzi zvolili nový výbor. Jako předseda oddílu skončil Zdeněk Lába. Za jeho dlouhodobou práci pro náš oddíl mu patří velké poděkování. Do výboru byli zvoleni následující lidé: Filip Mezera, Martin Kočiš, Radek Skutil, Jan Andr a Jan Roubal.

Ze sportovního hlediska stále platí, že chceme mužstvo mužů udržet v krajských soutěžích. A zároveň postupně dostat do krajských soutěží i družstva mládeže. V letošní sezóně hrají krajskou soutěž pouze přípravky, které bychom od září posunuli do krajského přeboru. Další na řadě budou žákovské oddíly, kde je v plánu hrát krajský přebor od sezóny 2026 / 2027. V horizontu tří až čtyř let bychom rádi posunuli výš

i dorost. Vychází to z naší pozice, kdy jako součást tělovýchovné jednoty, chceme dát prostor sportovat jak dětem, tak dospělým. Zároveň však nechceme ani v kategorii mužů hráčům vyplácet odměny, což se bohužel stává zvykem i v nižších soutěžích. Díky tomu je tak posílení A-týmu složitější a musí vycházet apriori z řad našich odchovanců. Z hlediska zázemí jsme na začátku jara instalovali na hřišti nové střídačky. Moc děkujeme dárci, který si přál zůstat v anonymitě, za tento dar, který nám ušetřil přes 250 tisíc korun. Tolik by nové střídačky a jejich instalace stály v případě běžného pořízení. Dalšími úkoly letos jsou revitalizace zavlažování a úprava prostor po bývalé rehabilitaci na kabinu nejmenších dětí (školička a mladší přípravka). Tímto bych chtěl též poděkovat všem, kteří se na zajištění provozu podílí. Jmenovitě to jsou Tomáš Karel a František Lingr, kteří nám pomáhají s provozem závlah a také Josef Kutílek s Markem a Gábinou Levinskými, kteří vypomáhají s pořádáním utkání A-týmu a přípravou občerstvení pro rozhodčí i hráče.

Poslední roky se každou sezónu zvyšuje počet hráčů v mládežnických týmech průměrně o 15 hráčů, což je v podstatě jeden tým. Díky tomu nám dochází tréninkové kapacity našich hřišť. Již tuto zimu jsme aktivně využívali opravená multifunkční hřiště pod školou. Na jaře se svolením základní školy využíváme i školní fotbalové hřiště. Tento stav, kdy stále častěji využíváme hřiště, která nejsou v našem vlastnictví, nás vede zpátky k myšlence převodu areálu Tělovýchovné jednoty na město Sezemice. Zjednodušila by se tím kooperace s městem Sezemice ohledně mimosportovních akcí v areálu, město by získalo i budovu, ve které jsou kromě šaten a zázemí sportovního klubu i dvě oddělení mateřské školy. Dále by se pro tělovýchovnou jednotu zlevnilo aktuálně stále hodně drahé energie (město Sezemice má jakožto velký odběratel výrazně nižší ceny energií) a kodifikovalo by se využití městských sportovišť pro naši tělovýchovnou jednotu. Kromě toho by bylo možné žádat o dotační prostředky z pozice města Sezemice, o které jako TJ nemůžeme žádat, nebo jsou pro nás nedosažitelné kvůli vyšší povinné spolučásti.

Rádi bychom tedy během června přišli s návrhem převodu areálu, která by obsahovala i smlouvu o smlouvě budoucí. Na valné hromadě TJ, která je naplánována na začátek září, bychom případně tento návrh schválili. Během podzimu by se k převodu vyjádřilo zastupitelstvo města. Touto cestou zveme všechny členy i příznivce Spartaku Sezemice na volební valnou hromadu konanou ve čtvrtek 11. září. Sportu zdar, sezemickému zvlášť!

Filip Mezera

Pétanque turnaj generací

Pétanque klub PK Sezemice uspořádal dne 24. 5. 2025 jarní pétanque turnaj generací, který se odehrál v parku Mlynářka. Turnaj generací je speciální v tom, že v soutěžní dvojici musí být jeden dospělý a jedno dítě do 15 let. Letos se sešlo 10 dvojic, které bojovaly v základních skupinách po pěti týmech, z každé skupiny postoupily dva nejlepší týmy do semifinále.

V prvním semifinálovém zápase na sebe narazily dvojice Ladislav Brandýský a Kateřina Brandýská proti dvojici Nella Kočišová a Lukáš Chocholouš, nakonec se radovala z postupu do finále dvojice Nella a Lukáš. V druhém semifinálovém zápase na sebe narazily dvojice Luboš a Štěpán Krejčíkovi proti dvojici Veronika a Denisa Andrlová. Nakonec se z postupu do finále radovaly

holky „Andrlovky“. Finálový zápas byl napínavý až do posledního hodu, protože za stavu 11:11 potřebovaly oba týmy 2 body k vítězství. Poslední hod Veroniky Andrlové znamenal 2 body pro „Andrlovky“ a tím pádem výhra ve finále 13:11. Na stupních vítězů to vypadalo takto:

1. místo – Veronika Andrlová, Denisa Andrlová
2. místo – Nella Kočišová, Lukáš Chocholouš
3. místo – Luboš Krejčík, Štěpán Krejčík
4. místo – Ladislav Brandýský, Kateřina Brandýská

Na závěr bychom chtěli poděkovat Hospodě Na Hřišti za zázemí a občerstvení. Dále děkujeme všem zúčastněným a budeme se těšit opět za rok v parku Mlynářka.

Za PK Sezemice

Ondřej Chocholouš

Mladí hasiči Sezemice

PRVNÍ POLOLETÍ ROKU 2025

První polovina roku 2025 byla pro sezemické mladé hasiče pestrá, aktivní a nabitá akcemi. Děti i vedoucí pravidelně trénovali, zúčastnili se několika soutěží a zapojili se i do komunitního dění. Hned od začátku roku jsme pokračovali v zimní přípravě, kdy jsme se zaměřili na zdravotní, uzlování, orientaci v terénu a další dovednosti, které uplatňujeme především v závodech zaměřených na hasičskou brannost a všestrannost. Nezapomněli jsme se ani připravovat na zkoušky v plnění odznaků odbornosti. Vedle teorie jsme však posilovali i fyziku – chodili jsme plavat a pravidelně cvičili. Začátkem března jsme měli možnost navštívit profesionální hasiče v Pardubicích a část dětí si připravila hudebně-taneční vystoupení na tradiční hasičský ples. Pokud počasí dovolilo, začali jsme od března tréninky zaměřené na požární sport přesouvat ven. V dubnu jsme se ještě zapojili do celorepublikové akce Uklidíme Česko.

Soutěžní sezona odstartovala 29. 3. silově vytrvalostním závodem TFA (železný hasič) ve Volči. 12. 4. jsme při závodech „Rokytnská míle“ zúročili naše vědomosti z počátku roku. Dále jsme se zapojili do Břežského poháru (27. 4.) a v květnu přišly na řadu závody jednotlivců - „Šedesátky“ ve Skutči (4. 5.) a pak už závody v požárním útoku v Heřmanově Městci, Čeperce a Dolních Ředvicích.

Vyvrcholením první poloviny roku byly **Noční závody v požárním útoku**, které jsme pořádali 7. června v Sezemicích – viz. samostatný článek.

Do konce června nás ještě čekají závody v Dubanech a poté slavnostní ukončení sezony. Přes prázdniny si dáme zasloužený odpočinek a nový ročník odstartujeme v pátek 6. září 2025.

Děkujeme všem dětem za jejich nasazení a vedoucím za trpělivou a obětavou práci. Těšíme se na vše, co nám přinese další sezona! Pokud vás článek zaujal a myslíte si, že by požární sport byl to pravé pro vašeho syna či dceru, přijďte se za námi v září podívat. Přijímáme nové členy od 1. třídy. Trénujeme pravidelně každý pátek od 16.00 hodin, jezdíme na závody i výlety a zažíváme spoustu zábavy. Přijďte si to nezávazně vyzkoušet – budeme se na vás těšit!

Bližší informace sdělí: Radka Horáková – tel. 774 038 075 nebo Eva Řezníčková – tel. 723 409 328.

Ondřej Chocholouš

NOČNÍ ZÁVODY MLADÝCH HASIČŮ V SEZEMICÍCH PŘÍLÁKALY 14 TÝMŮ

V sobotu 7. června 2025 se sportovní areál v Sezemicích rozezněl silným zvukem hasičských „mašin“ – konal se zde již 6. ročník nočních závodů v požárním útoku mladých hasičů. První týmy se začaly sjíždět už před 20. hodinou, aby se připravily na slavnostní zahájení.

Oficiální nástup proběhl ve 21.00 hodin, kdy se všech 14 přihlášených družstev postavilo v plné výzbroji na travnaté hřiště osvětlené reflektory a závodilo i za nepříznivého počasí, kdy téměř po celou dobu závodů poprchávalo.

Závodní pole tvořilo celkem 14 družstev – 6 týmů v kategorii **mladších žáků** a 8 týmů ve **starší kategorii**. Domácí tým mladších se letos výsledkově neprosadil, přesto si děti závody užily a odvedly bojovný výkon. Družstvu starších se dařilo o poznání lépe a obsadili krásné druhé místo. S **časem 24,59 s** jim vítězství uniklo jen o vlásek. Vítězem kategorie starších se stal tým **SDH Horní Roveň** s časem 23,59 s. V mladších zvítězil tým **SDH Heřmanův Městec** s časem 25,85 s.

Každé závodní družstvo si odvezlo památeční diplom, závodníci i trenéři dostali symbolické **"fidorkové" medaile** jako ocenění za nasazení, odvahu a týmového ducha. Pro vítěze v obou kategoriích byla připravena **putovní proudnice**, která letos zamířila právě do Heřmanova Městce a Horní Rovně.

Poděkování patří všem organizátorům, rozhodcům, vedoucím týmů, zdravotníkům a hlavně – dětem, které znovu ukázaly, že **hasiči nejsou z cukru** – ani ti nejmenší!

Eva Řezníčková

Skauti Sezemice

Ahoj všichni!

Ve vzduchu je kromě začátku parného léta cítit i příslib letních prázdnin, na který se jistě těší nejen děti a studenti, ale jistě i rodiče, protože právě léto je nejlepší čas na letní dovolenou na chalupě, v horách či dokonce u moře. Než se však přesuneme do léta, pojďme si připomenout, co dělali naši skauti na jaře. Nebylo toho totiž málo!

V sobotu 5. dubna naše středisko hostilo základní kolo nejznámějšího závodu skautských dovedností. Svojsíkův závod, který nese jméno zakladatele českého junáka Antonína Benjamina Svojsíka, se pořádá každý lichý rok a je určen pro čtyř až osmičlenné družiny skautů a skautek ve věku od 11 do 16 let. Závod prověřuje nejen jejich schopnost orientace a přežití v přírodě, ale i v moderním světě, a proto mohli soutěžící během modulů „Závod“, který je určen pro týmovou spolupráci, a „Brány“, který testuje schopnosti jednotlivců, soutěžit s ostatními družinami v disciplínách jako je ověřování fyzické zdatnosti, schopnost spolupracovat v týmu, vyhledávání informací nebo luštění šifry. Základního kola, které se konalo v areálu hřiště v Němcích a jeho okolí, se zúčastnilo celkem 16 hlídek z celého Pardubického kraje, 6 chlapeckých a 10 dívčích. Určitě vás zajímá, jak si vedlo naše středisko – nebudu vás dlouho napínat, a jistě vás mile překvapím,

neboť chlapecká družina Rosomáků skončila na krásném 1. místě. Ale ani skautky nezůstaly pozadu, neboť jejich družina Vejčata získala nádherné 3. místo a obě hlídky navíc postoupily do krajského kola! Krajské kolo se konalo pod záštitou skautského střediska Letohrad na skautském tábořišti v Prorubkách u Rychnova nad Kněžnou, a tentokrát hlídkám nezabral pouze sobotu, ale rovnou celý víkend 6. až 8. června. Závod začal už v pátek večer, kdy si týmy v rámci první části modulu „Přežít“ musely postavit stan, aby měly kde přespat. Sobotní den přinesl samozřejmě už dva známé moduly „Závod“ a „Brány“, a pak pokračování modulu „Přežít“, který zahrnoval rozdělení ohně a uvaření večeře. Tentokrát měl závod i téma, které bylo inspirované fantasy ságou Pán prstenů z pera britského spisovatele J. R. R. Tolkiena. Během něho se týmy skautů proměnily na hlídky hraničářů, jejichž úkolem bylo dát dohromady tajemnou zprávu, díky které bylo možné zachránit Středozemí před blížícím se nebezpečím. A jak si naši skauti a skautky vedli? Mimo to, že úspěšně zvládli svou misi, se jim podařilo získat za dívky 6. a za chlapce 7. místo. A to vůbec není špatné, když uvážíme, že mnozí z nich byli na podobném závodě poprvé a že soutěžili s dalšími 14 hlídkami! Doufáme tedy, že načerpali nové zkušenosti a přejeme jim, aby se jim za dva roky podařilo své výsledky nejen zopakovat, ale i vytáhnout na vyšší příčky. A kdo ví? Třeba vám příště budu sdělovat naše zážitky z celostátního kola!

Hned další týden se naše skautská družina zúčastnila akce města Sezemice, soutěže Guláš bez hranic 2025. Uvařit guláš na ohni, to přeci pro skauty není žádná věda, ale každodenní praxe. Soutěž však mimo jiné prověřila nejen schopnost skautů udržovat oheň a uvařit, ale i týmovou spolupráci a trpělivost, a přestože nakonec na vítězné příčce nakonec nedosáhli, odnášejí si cenné zkušenosti, které jistě využijí i během příštího ročníku!

V současnosti celé naše středisko pilně pracuje na přípravách na letošní letní tábor, který se bude opět konat na našem tábořišti u Albrechtic u Lanškrouna. A jaké bude téma? Bude to Cesta kolem světa za 14 dní? Fantastické dobrodružství ve Středozemí? Nebo nebezpečné zápasení s piráty? Nebo něco úplně jiného? Ne ne, já vám to neprozradím – budete si muset počkat na příští číslo. Ale vzhledem k tomu, jak usilovně na celotáborové hře pracuje celý roverský kmen, už teď vím, že to bude rozhodně stát za to! Inu, nechte se překvapit.

S přáním hezky prožitých letních dní se s vámi pro tento školní rok loučí

Monika „Motyka“ Lacinová
a skautské středisko Sezemice

TJ Spartak Sezemice

SPV CVIČENÍ RODIČE S DĚTMI

Ve čtvrtek 15. května jsme se s dětmi a jejich rodiči zúčastnili Regionální soutěže předškolního žactva v atletickém víceboji na hřišti TJ Pardubičky. Přes větrné a chladné počasí se děti nenechaly ničím odradit. Zaběhly svůj nejlepší čas na trati 20m, hodily co nejdále tenisovým míčkem a skočily z místa, jak nejlépe do dálky uměly.

A s radostí vám oznamujeme, že jsme přivezli dvě stříbrné medaile, Mia Kubíková za 2. místo a Davídek Šmejda za 2. místo. Děkuji všem rodičům 15 dětí, kteří podpořili své děti při jejich závodní atmosféře. Proto gratulujeme i Rozárce Ivanko, Lindě Šretrové, Haničce Dubcové, Lucince Koliskové, Aničce Richterové, Lilien Ivanko, Lucince

Kabrhelové, Pátovi Šmejdovi, Oliveru Šmejdovi, Jonášku Plevovi, Štěpánku Vařekovi, Pétovi Klapkovi a Štěpánku Sáňkovi k jejich krásným sportovním výkonům. Jsem ráda i za plynulou spolupráci s Lenkou Klapkovou a Aničkou Remešovou. Všechny děti jsme sladce-sportovně odměnily a budeme se těšit při další pohybových aktivitách.

Tereza Srazilová,
srazilova@centrum.cz, tel. 732 916 159

Sport pro všechny

V sobotu 17. května se uskutečnila na hřišti při ZŠ Pardubice, Závod míru soutěž žactva v atletickém víceboji, tj. sprint, vytrvalostní běh, skok do dálky a hod. Soutěž pořádá Krajská asociace sportu pro všechny ve spolupráci s Regionálním centrem SPV. Soutěžilo celkem 87 mladých závodníků, z toho ze sezemického oddílu SPV 9 dívek a 3 chlapci.

Mladší žákyně I. **Marie Anet Hrdá** obsadila 3. místo, Tereza Gerinová 8. místo, Karolína Spěšná 9. místo a Elen Plecháčková 16. místo. Mladší žákyně II. Nikol Dobešová 6. místo a Barbora Janečková 8. místo. Starší žákyně I. Ema Spěšná 7. místo, Natálie Geringová 10. místo. Starší žákyně II. **Karolína Srazilová** 2. místo. Mladší žák I. Vít Sáňka 10. místo, mladší žák II. Teodor Srazil 6. místo a starší žák I. **Štěpán Krejčík** 1. místo.

Republiková soutěž proběhla 7. června v Třebíči. Ve svých kategoriích byla Marie Anet Hrdá na 10. místě, Karolína Srazilová na 11. místě a **Štěpán Krejčík** na 1. místě.

Poděkování a gratulace sezemickým závodníkům.

Cvičení pro ženy a dívky bude o prázdninách probíhat v pondělí a středu od 18:30 hodin na Mlynářce. S sebou karimatku, ručník a pití.

Přejeme krásné prázdninové dny.

Za SPV Anna Remešová

Město Sezemice ve spolupráci
s **TJ Spartak Sezemice oddíl kopané**
Vás zve na

Tradiční sezemická lávka

SOBOTA 16. SRPNA 2025

73. ročník – 0 pohár starosty města Sezemice
začátek ve 14.00 hodin

20.00 hodin – pouťová zábava
hraje skupina **AGNES ROCK revival band**
(vstupné 200 Kč)

DOPROVODNÝ PROGRAM:

- ☐ Soutěž o nej... sezemického močáka (Svaz zahrádkářů Sezemice)
- ☐ Po dobu konání akce možnost vyzkoušení paddleboardů na řece Loučná zdarma

LUNAPARK ROCHL

TRDELNÍK

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

PARTNEŘI AKCE:

KURKA®
KAMENICTVÍ PRO VÁŠ HŘBITOV

**VÝROBA A MONTÁŽ HROBŮ
BROUŠENÍ TERACOVÝCH HROBŮ
OPRAVY A REKONSTRUKCE**

**PROČ SI VYBRAT
PRÁVĚ NÁS?**

27 let zkušeností
stále nízké ceny
krátké dodací lhůty
kontrola jakosti kamene
široký výběr odstínů žuly

vzorková prodejna:
Pardubice –
Milheimova 2813

775 337 383 kurka@kamenovyroba.cz

www.kamenictvi-kurka.cz

**Hledám malý
stavební pozemek
ke koupi ve vesnici
Veská a okolí**

**Kontakt
olinaju@email.cz**

Tel. 00420 605 192 442

BEZDRÁTOVÝ INTERNET SEZEMICE

- již od 230 Kč / měsíc
- žádné smlouvy, žádné závazky, žádná rizika
- žádné instalační poplatky, pokuty a penále
- žádné omezení počtu domácích PC
- první měsíc provozu ZDARMA!

Pro ověření dostupnosti služby
a další informace volejte **608 245 246**

Službu provozuje:
Milan Zelina, ul. Pod Strání, 533 04 Sezemice

www.internetsezemice.cz

Biorezonance BICOM

Zvu vás k návštěvě nové biorezonance v Sezemích.
Cílem sezení s využitím nejnovějšího modelu přístroje BICOM
je pomoci vašemu tělu zbavit se rušivých a patologických vlivů,
omezujících zátěží a blokad a nasměrovat buňky k samoléčení
a správnému fungování.

Mgr. Klára Brožková, DiS.

Neinvazivní metodu biorezonance je možné využít jako podporu při:

- detoxikace a harmonizace organismu,
- únava, deprese, úzkosti, migréna, strachy, stresy, syndrom vyhoření,
- posílení imunity, rekonvalescence po operaci, zranění a nemoci,
- příprava na porod, operaci, očkování a jiné zátěžové situace,
- měření vhodnosti potravin apod., odrušení zátěžových vlivů,
- Bachovy květinové esence na míru,
- odvykání kouření, hubnutí a eliminace chuti na sladké atd.
- vizuální scan energetických nerovnováh v těle na přístroji BICOM BBC.

Více informací a objednávka termínu sezení:
776 290 711, www.klarabrozкова.cz

**PĚSTOUNSTVÍ
Láska, která
mění osudy**

Staňte se pěstounem v Pardubickém kraji
www.krajprorodinu.cz

